

βύσσινο

βύσσινο, το, ουσ. [ουδ. του αρχ. επιθ. βύσσινος <βύσσος], το βύσσινο·

- να λείπει το βύσσινο ή να μένει το βύσσινο, ειρωνική άρνηση στην πρόταση κάποιου, ιδίως για συνεργασία, επειδή είμαστε σίγουροι πως δε θα ωφεληθούμε ή πως θα αποβεί αυτή σε βάρος μας. Χαρακτηριστική έκφραση του Χαρίλαου Φλωράκη. (Λαϊκό τραγούδι: “τι κάθεσαι κάτω στη γη, ο Άδης περιμένει”. Κι εγώ του είπα “μάγκα μου, το βύσσινο να μένει”).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας